

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

El ministre que se'n va però es queda

Mentrestant els maldecaps augmenten i el cap ni sap ni contesta

El ministre d'Exteriors ha fet saber que vol plegar. I ho ha fet donant un preavis de setanta dies i declarant a la televisió pública que al mes de març deixarà el càrrec. S'afegeix així un nou capítol al desgavell que està portant DA a les institucions.

En bona lògica constitucional –ja sabem que aquesta lògica no va gaire en sintonia amb Toni Martí, que va fer campanya pel NO a la Constitució–, els ministres marxen perquè el cap de Govern els cessa o bé perquè dimiteixen. No els correspon dir al cap de Govern com i quan els ha de cessar.

Ara tenim una novetat taronja: els ministres decideixen quin dia marxaran, ho anuncien públicament i, a més, demanen un altre ministeri. Ja no ve d'un pam en aquest desgavell. Sabíem que, al capdavall, el cap de Govern no té ni voluntat –segur ni capacitat política –probablement– per cessar un ministre (el cas Jordi Cinca ho ha deixat ben clar), però ara el ministre Saboya deixa en ridícul Toni Martí.

Sigui com sigui, si el ministre d'Exteriors té problemes familiars i personals –així els defineix ell mateix–, es fa difícil d'entendre que els tingui per ser ministre en una cartera i no pas en una altra. Se suposa –l'exministre Alcobé i el mateix cap de Govern ens en van fer dubtar no fa pas gaires setmanes– que un ministre ha de ser-ho a dedicació exclusiva i exclouent de qualsevulla altra dedicació personal i professional, per la qual cosa si el senyor Saboya té qüestions

importants que li impedeixen ser ministre d'Exteriors també les hauria de tenir per ocupar un altre ministeri.

Comparteixo l'editorial del BonDia de l'edició de divendres, 20 de gener del 2017: si el ministre vol deixar el ministeri al bell mig de la negociació d'Andorra amb la Unió Europea per a l'acord d'associació, ningú no entendria que volgués tanmateix quedar-se assegut al consell de ministres per dir-hi la seva.

Novetat taronja: els ministres diuen quan marxen i es demanen una altra cartera

---

La lliure circulació de persones, qüestió cabdal, no es pot tractar amb opacitat

---

Si té problemes importants ho hem de respectar. Però que sigui coherent i se'n vagi cap a casa. I, com deia l'editorial esmentat, com més aviat millor. No cal que doni cap preavis.

Perquè mentrestant els problemes augmenten i les incerteses s'agregen en l'àmbit de les relacions exteriors.

L'avís que SDP va fer la setmana passada demanant atenció al projecte del Sistema Europeu d'Informació i Autorització de Viatge que la Unió Europea vol aplicar a partir del 2020, ha dei-

xat en evidència les mancances del ministre Saboya. En declaracions improvisades ha volgut tancar la qüestió dient que el projecte de reglament exclou Andorra de les noves obligacions que es volen imposar a altres nacionals de països tercers. Això, el que diu el projecte de reglament COM(2016) 731 final, ja ho havia explicat SDP en la roda de premsa de dimarts passat, en la qual vam distribuir, entre altra documentació, una còpia d'aquell projecte.

Però també havíem dit, i avui ho repeteixo, que el Govern no havia informat de res en aquesta important qüestió. I si no fos que nosaltres hem aixecat l'atenció sobre l'afer de ben segur que hores d'ara el ministre Saboya no hauria pas badat boca sobre una qüestió cabdal per a la ciutadania andorrana.

Una qüestió, la lliure circulació de persones dins l'àmbit geogràfic de la Unió Europea, que està al cor de la negociació de l'acord d'associació. Una qüestió que el Govern segueix tractant amb una opacitat preocupant.

I mentrestant el cap de Govern va remenant diverses escudelles sense preocupar-se de les incerteses que Andorra té al davant.

I n'hi ha prou que apareguin incerteses perquè ens adonem de fins a quin punt ja estem interconnectats amb Europa. I si no saben gestionar les interdependències, l'obsessiva mirada parroquial de Toni Martí ens condemnarà a una miopia permanent.